

Núm. de Rotlle: TSJP 000005/2019

Núm. de Causa: 6000100/2018

SENTÈNCIA 15-2019

PARTS:

Recurrent: Sr. R. L.M .

Advocada: Sra. E. L. H.

Recorregut: MINISTERI FISCAL

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: Sr. Yves PICOD

Magistrats: Sra. Marie CONTE

Sra. Fàtima RAMIREZ SOUTO

Andorra la Vella, tres d'abril de dos mil dinou.

En el recurs d'apel·lació interposat contra la sentència de data 18 de desembre de 2018, dictada pel Tribunal de Corts en la Causa i Rotlle de referència, seguida per un delictes majors d'abús sexual amb prevalença a menor d'edat i d'exhibicionisme davant de menor, així com del delictes menor de maltractament en l'àmbit domèstic, Els components del Tribunal Superior de Justícia expressats al marge s'han constituït per a la vista i decisió, és ponent el **Sr. Yves PICOD**.

ANTECEDENTS DE FET

I.- RESULTANT: que el Tribunal de Corts dictà sentència de data 18-12-2018 amb la següent part dispositiva: *“Decidim: Hem de condemnar i condemnem a R. L. M. com a autor penalment responsable del delictes major continuat d'acte sexual sense consentiment, dels delictes majors d'abús sexual amb prevalença a menor d'edat i d'exhibicionisme davant de menor, i del delictes menor de maltractament en l'àmbit domèstic, sense que concorrin circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, a la pena de QUATRE ANYS DE PRESÓ FERMA i a la pena complementària de PROHIBICIÓ D'ENTRAR EN CONTACTE AMB LA VÍCTIMA, Natàlia Vicente Plaza, durant un termini de QUATRE ANYS”.*

II.-RESULTANT: que el precedent fallo es recolza en els següents fets que declara provats en el seu primer Resultant: *“que R. L.M. convisqué entre els anys 2008 i 2017 amb T. P. B., les seves dues filles: B. i N. V. P., i el seu fill en comú, G., nascut XXX. El 2017 B. ja no vivia al domicili familiar, i L. i P. passaven una forta crisi de parella, que acabà en separació. En aquella època P. volia separar-se i L. no acceptava la decisió, pel que discutien sovint, havent-hi tensió al domicili. L. sabia o sospitava que la seva esposa tenia un amant i es trobava inestable emocionalment i deprimida per aquest motiu. L. mantenia una relació molt propera amb les dues filles de P. i concretament amb N., per a qui L. era com un pare, doncs convivia amb elles des que N. tenia uns 3 ó 4 anys. Durant el procés de separació, sovint L. restava sol al domicili amb els dos menors, explicant a N. les vicissituds de la seva relació de parella. És en aquest context familiar que es produïren els fets d’antes:*

El 25 de maig del 2017, N. V., de 13 anys en aquella data, havia anat a la muntanya i s’havia cremat amb el sol. La seva mare no era a casa en aquell moment, i sortint de la dutxa, demanà a L. que li posés crema a l’esquena. R.L. li posà crema a l’esquena, i aprofità el fet que la menor estava nua per a tocar-li els pits i la vulva. Seguidament, L. començà a masturbar-se davant de la menor, demanant-li si no li molestava. La menor, no li contestà i agafà el seu telèfon mòbil per centrar-se en la pantalla de l’aparell i sortí del bany.

Aproximadament un mes o dos després, als inicis de l’estiu, en una data en que la mare de V. no es trobava al domicili, R. L. i N. V. es trobaven a la cuina del domicili parlant de la situació de parella de L., que explicava a la menor que estava molt malament per la voluntat de la seva mare de separar-se. Ell anà cap a l’habitació i ella el seguí per continuar amb la conversa. Un cop al dormitori L. s’estirà al llit i li demanà a V. que li fes un favor, que si el podia masturbar. La menor digué inicialment que no, però ell li agafà la mà i es masturbà amb la mà de N.V. entre el penis i la seva pròpia mà, fins que ejaculà, marxant llavors al bany, el que aprofità V. per tornar a la seva habitació.

El processat seguí insistint prop de la menor en el fet que es trobava molt malament, que volia reprendre la relació amb la seva mare, i que no sabia que fer ni que seria de la seva vida per motiu de la separació. En reiterades ocasions insistí a la menor que no havia de dir res del que havia passat a la seva mare, amb expressions com “De esto a mama nada”, que havia estat moltes nits plorant i estava molt penedit del que havia fet. Sovint mantenen converses respecte a les relacions de parelles respectives, i L. diu a la menor “Nuestra confianza no es normal”. Per por de pertorbar més la inestabilitat familiar i a causa del shock emocional que li provocaren els fets descrits, inicialment N. no explicà a ningú el succeït.

Al mes de setembre del 2017, L. confirmà que P. tenia una nova parella, en agafar-li el mòbil i revisar els missatges. Aquest fet provocà una forta discussió entre ambdós a la cuina del domicili, insultant a P. que l'empentà i responent-li L. amb una bufetada a la cara, que no li causà lesions.

R. L. abandonà el domicili familiar i s'instal·là en un box, malgrat això continuava anant al domicili de P. a diari, disposant de claus, efectuant els àpats en el mateix i portant diàriament a l'escola tant al seu fill, com a N.V.

Pels volts de Nadal, sense poder determinar la data exacta, però en una ocasió en que L. es trobava sol al domicili amb els dos menors, N. i G., digué a la nena que anava a dutxar-se, però que l'acompanyés al bany, així seguien parlant mentre ell es dutxava. N. V. anà al bany, i després de fer les seves necessitats sortia cap a la seva cambra, quan L. la retingué pel braç demanant-li que per favor el masturbés doncs feia molts dies que no tenia sexe. Ella s'hi negà, insistint el processat dient-li que atès que tenia una lesió al braç no es podia "descarregar" i que seria ràpid, suplicant-li. Novament li agafà la mà i es masturbà mantenint la mà de la menor entre la seva i el sexe, demanant-li si havia fet mai una fel·lació, al que V. respongué que no i que no tenia ganes de fer-ho, marxant la menor del bany i quedant L. dins la dutxa.

PLAZA comentà a la seva filla que L. havia d'anar a Madrid i que allà tenia previst trobar-se amb la cosina de N., de 15 anys. Aquest fet fou el detonant per a que la menor parlés i expliqués a la seva mare els fets ocorreguts, doncs volia evitar que la seva cosina patís la mateixa situació."

III.-RESULTANT: que contra l'esmentada sentència interposà recurs d'apel·lació la representació lletrada de R. L. M., en no estar d'acord amb la sentència dictada, considerant la innocència del seu defensat, per quant la sola declaració de la víctima no és suficient per desvirtuar la presumpció d'innocència de L., i reiterant que els fets no van succeir. Sol·licita que es revoqui íntegrament la sentència de primera instància i es dicti una nova absolent a L. dels delictes majors d'abús sexual amb prevalença a menor d'edat i d'exhibicionisme davant de menor.

En el cas que es consideri que L. és culpable dels delictes referits, demana que se l'imposi una pena ferma per una durada de dotze mesos i una pena condicional qualificada a seguir un tractament mèdic o psicològic que es consideri escaient, així com l'abstenció de contactar amb la víctima per un període de 4 anys.

IV.-RESULTANT: que el Ministeri Fiscal s'oposa al recurs, entenent que la menor ha mantingut de forma clara, persistent i sense contradiccions el relat de fets, i que la pena imposada és adequada a la

gravetat dels fets i a la necessitat de protegir a la víctima, interessant la íntegra confirmació de la sentència recorreguda.

FONAMENTS DE DRET

I.- CONSIDERANT: que els fets són negats per R. L. M., el qual explica que sempre s'ha comportat com un pare, sense cap ànim libidinós envers la menor i que aquesta tenia total confiança en ell.

Però, com ho subratlla el Tribunal de Corts de manera molt pertinent, en els delictes de comportament sexual, i més en aquells que es produeixen sobre un menor dins d'un cercle tant íntimament privat com és l'àmbit familiar, generalment l'única prova directa, es fonamenta en la declaració de la víctima. Per tant, la jurisprudència ha estat constant en admetre que la sola declaració de la víctima, és suficient per a desvirtuar la presumpció d'innocència de l'acusat, quan no concorrin elements objectius que li restin credibilitat. És aquesta declaració que cal valorar amb les precaucions adaptades.

II.- CONSIDERANT: que la menor N. V. ha mantingut sempre de forma clara, persistent i sense contradiccions el mateix relat de fets. Que ha exposat de manera precisa, detallada i reiterada els tres episodis successius en que R. L. la tocà o li imposà la participació en la seva masturbació. La menor ha declarat el mateix tant davant del Servei de policia, en la seva declaració escrita de data 18 de gener del 2018, així com en la declaració que efectuà en presència de les psicòlogues, les quals donen fe a la relació dels fets que fa la menor.

El dia de la vista oral, N. V. ratifica les seves declaracions anteriors, relatant els fets de forma contundent i continua, i contestant a les preguntes, el què permet concloure en la credibilitat de l'existència dels fets.

III.-CONSIDERANT: que la declaració de la víctima ha estat corroborada per l'existència de dades objectives derivades de les pericials psicològiques practicades sobre la mateixa, i que la menor pateix una simptomatologia posttraumàtica, que s'expliquen per l'experiència traumàtica que li generà un alt nivell d'estrès.

Els qüestionaris practicats per a determinar el grau de depressió, permeten confirmar que es troba en una situació molt ansiosa i depressiva.

Un altre element confirmatori, és la declaració precisa de la mare de la menor, respecte al canvi important de caràcter, des de l'estiu de l'any 2017.

Per altra part, no s'ha pogut apreciar una eventual situació d'enemistat -tot al contrari- entre els dos protagonistes que conviuen junts. La menor no té raons particulars de venjar-se de L..

IV.- CONSIDERANT: que en quant a l'absència de consentiment en els fets ocorreguts, tant al maig com a l'estiu del 2017, la menor tenia 13 anys i aquest fet era perfectament conegut per l'acusat que convivia amb la menor des de feia uns 10 anys.

El tribunal subratlla que, pel que fa als fets ocorreguts en període de Nadal, malgrat N. V. ja havia complert els 14 anys, s'ha d'apreciar que L. exercia sobre ella una situació de prevalença d'autoritat, de superioritat, doncs exercia de fet una autoritat de tipus parental sobre la menor.

V.- CONSIDERANT: que, en quant a l'apreciació de la pena, la qual té per finalitat la punició però també la reinserció, el Tribunal de Corts ha valorat pertinentment, d'un costat la gravetat dels fets, tenint en compte que L. va aprofitar la confiança i vulnerabilitat de la menor, i també les conseqüències psicològiques inevitables, però d'un altre costat, la manca total d'antecedents penals de l'autor, així com la seva situació personal, explicada per la defensa.

El Tribunal de Corts va pronunciar una pena ponderada i proporcionada de quatre anys de presó ferma, així com una pena complementària de prohibició d'entrar en contacte amb la víctima durant un període de quatre anys, la qual mereix la total aprovació de la sala penal.

VI.-CONSIDERANT: en conseqüència, que la sentència recorreguda ha de ser confirmada, amb la imposició de les costes processals causades al recurrent.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

La Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, en nom del poble andorrà, decideix:

DECISIÓ

1.- DESESTIMAR el recurs interposat per la representació lletrada de R. L. M.

2.- CONFIRMAR la sentència dictada pel Tribunal de Corts en data 18 de desembre del 2018 en la causa 6000100/2018

3.- IMPOSAR al recurrent el pagament de les despeses processals causades pel recurs.

Aquesta sentència és ferma i executiva.